

שור שנגה את הפרה פרק חמישי בבא קמא

ארץ אפים ללדיקים ולרשעים - בעושי פסין (עושיין 97 קכ טס) משמע לרשעים להאזיבם מן העוה"צ ובחלק (פסגדרין 97 קיה) משמע לטובה וי"ל כשאין סופו לנשות השוכה הוא לרעה אבל כסופו לנשות השוכה הוא לטובה : **איכא** בנייהו דעבד גובה . הל"ה הוא מני למימר דכפל דרך אחוריו דלרב לא מתייב אלא דרך פניו דליכא הכל אי נמי צבור שרחה יותר על עומקה דליכא הכל כדאמרינן (לקמן נא) וחדל נקט : **רשמואל** אגובה נמי מתייב . ע"כ בנחבט גובה ונחבט בקרקע דאי בנחבט גובה מודה רב דחייב כמו בנחבט וסבינו ומשאו דאמר (לעיל 97 גי) אי דאפקריה בין לרב בין לשמואל הייט צור והייט משום דחבטה ידידיה הוא וקשה דבנחבט גובה יונחבט בקרקע מודה שמואל דפטור דקרקע עולם היקטו כדמוכח לקמן (97 גי) אמר שמואל היכי דמי לאחוריו דפטור כגון שנחבט בצבור ונפל אחורי הצור וי"ל כגודעבד גובה ה' טפחים וסביב הגובה חפר בעומק ה' טפחים ונתקל בגובה ונחבט בעומק צור א"ל דוקא ההם גבי נפל מקול הכרייה פטר שמואל שקול הכרייה גרס לו לפול וחבטה נמי לא גרס לו משעו שנחבט בקרקע שזמן לצור ואין להקשות לתייבט בעל הצור התייבט עשה שני התקלה וכל נמי ליחייב דהא מוקי לה כדבי נתן דכי ליכא לאישתמומי מהאי משתלם מהאי י"ל דקבצר שמואל שאין לחייב בעל הצור לעולם אפי' לרבי נתן אלא כשעשה כל התקלה או יתחייב בעל הצור כשנחבט ואפי' נחבט בקרקע עולם או כשעשה היזק אפי' שלא עשה התקלה אבל בחצי התקלה לא יתחייב צור כשנחבט בקרקע עולם ולפי זה אחי ספיר הא דמשמע לקמן (טס) נחבט בצבן ונפל לצור דמתייב בעל הצבן אפי' דהאי צור לאו חיוב כרייה : **תני** והדר מפרש . פי' תני והדר מפרש מהיכא נפקא לן : **אם** שסכה מעט לעט ושחטה כשירה . בפרק אלו טריפות (חולין נא) וסע אומר עמדה אין לריכה מעט לעט בדיקה ודאי צעי הלכה אפילו בדיקה לא צעי אבל כשסכה מעט לעט אין להוכיח משא אי צעי בדיקה אי לא ומתוך ה"ג משמע דצעי בדיקה שפירש אגן לא בקיאינן בבדיקה ולדידן צעי י"ב חדש : אמרי

ארץ אפים ולא כתיב ארץ ארץ אפים עמוס (עושיין 97 קכ טס) משמע לרשעים להאזיבם מן העוה"צ ובחלק (פסגדרין 97 קיה) משמע לטובה וי"ל כשאין סופו לנשות השוכה הוא לרעה אבל כסופו לנשות השוכה הוא לטובה : **איכא** בנייהו דעבד גובה . הל"ה הוא מני למימר דכפל דרך אחוריו דלרב לא מתייב אלא דרך פניו דליכא הכל אי נמי צבור שרחה יותר על עומקה דליכא הכל כדאמרינן (לקמן נא) וחדל נקט : **רשמואל** אגובה נמי מתייב . ע"כ בנחבט גובה ונחבט בקרקע דאי בנחבט גובה מודה רב דחייב כמו בנחבט וסבינו ומשאו דאמר (לעיל 97 גי) אי דאפקריה בין לרב בין לשמואל הייט צור והייט משום דחבטה ידידיה הוא וקשה דבנחבט גובה יונחבט בקרקע מודה שמואל דפטור דקרקע עולם היקטו כדמוכח לקמן (97 גי) אמר שמואל היכי דמי לאחוריו דפטור כגון שנחבט בצבור ונפל אחורי הצור וי"ל כגודעבד גובה ה' טפחים וסביב הגובה חפר בעומק ה' טפחים ונתקל בגובה ונחבט בעומק צור א"ל דוקא ההם גבי נפל מקול הכרייה פטר שמואל שקול הכרייה גרס לו לפול וחבטה נמי לא גרס לו משעו שנחבט בקרקע שזמן לצור ואין להקשות לתייבט בעל הצור התייבט עשה שני התקלה וכל נמי ליחייב דהא מוקי לה כדבי נתן דכי ליכא לאישתמומי מהאי משתלם מהאי י"ל דקבצר שמואל שאין לחייב בעל הצור לעולם אפי' לרבי נתן אלא כשעשה כל התקלה או יתחייב בעל הצור כשנחבט ואפי' נחבט בקרקע עולם או כשעשה היזק אפי' שלא עשה התקלה אבל בחצי התקלה לא יתחייב צור כשנחבט בקרקע עולם ולפי זה אחי ספיר הא דמשמע לקמן (טס) נחבט בצבן ונפל לצור דמתייב בעל הצבן אפי' דהאי צור לאו חיוב כרייה : **תני** והדר מפרש . פי' תני והדר מפרש מהיכא נפקא לן : **אם** שסכה מעט לעט ושחטה כשירה . בפרק אלו טריפות (חולין נא) וסע אומר עמדה אין לריכה מעט לעט בדיקה ודאי צעי הלכה אפילו בדיקה לא צעי אבל כשסכה מעט לעט אין להוכיח משא אי צעי בדיקה אי לא ומתוך ה"ג משמע דצעי בדיקה שפירש אגן לא בקיאינן בבדיקה ולדידן צעי י"ב חדש : אמרי

כא מ"י פ"ג תב"ל
מוקי ממון ס"ל גב
סמך עשין סח עו"ש"ע
ח"ט ט"ו ס"ז ס"ט"ז א'
כ"ב ב מ"י"ט ס"ז ס"י
סלכא א סמך ס"ז
עו"ש"ע ח"ט ט"ו ס"ז
ס"ט"ז א' :
ב"ב דה מ"י"ט ס"ז ס"י
מ"ט"ע ס"ז ס"ט"ז א' :
מ"י"ט ס"ז ס"י א'
עו"ש"ע ס"ז ס"ט"ז א' :
מ"י"ט ס"ז ס"י א'
עו"ש"ע ס"ז ס"ט"ז א' :
נ"ח מ"י"ט ס"ז ס"י א'
עו"ש"ע ס"ז ס"ט"ז א' :
נ"ח מ"י"ט ס"ז ס"י א' :
עו"ש"ע ס"ז ס"ט"ז א' :
נ"ח מ"י"ט ס"ז ס"י א' :
עו"ש"ע ס"ז ס"ט"ז א' :

גליון השי"ס
תוס' ד"ה לשמואל וכו'
ונחבט בקרקע מודה
שמואל . ע"י לעיל 97
כח ע"כ פוסקת ד"ה
ונקט :

גמרא
קטיו"ט פ"ג
כח עו"ש"ע א'
תת נוסחא/מקנה
צרכינן - פ"ג
דקטיו"ט א' :
M - ב"ב , ט"ו , מ"ד
וכ' :

נ"ח מ"י"ט ס"ז ס"י א'
עו"ש"ע ס"ז ס"ט"ז א' :
מ"י"ט ס"ז ס"י א' :
עו"ש"ע ס"ז ס"ט"ז א' :
נ"ח מ"י"ט ס"ז ס"י א' :
עו"ש"ע ס"ז ס"ט"ז א' :
נ"ח מ"י"ט ס"ז ס"י א' :
עו"ש"ע ס"ז ס"ט"ז א' :
נ"ח מ"י"ט ס"ז ס"י א' :
עו"ש"ע ס"ז ס"ט"ז א' :
נ"ח מ"י"ט ס"ז ס"י א' :
עו"ש"ע ס"ז ס"ט"ז א' :

[מסכתא ספ"ז]

הגהות
הב"ח
(א) גמ' דרך
נפילה ושמואל
ונפל :

לעיל כע :

לקמן אל .
סגדרין מה .

לקמן ג .

ארץ אפים ולא כתיב ארץ ארץ אפים עמוס (עושיין 97 קכ טס) משמע לרשעים להאזיבם מן העוה"צ ובחלק (פסגדרין 97 קיה) משמע לטובה וי"ל כשאין סופו לנשות השוכה הוא לרעה אבל כסופו לנשות השוכה הוא לטובה : **איכא** בנייהו דעבד גובה . הל"ה הוא מני למימר דכפל דרך אחוריו דלרב לא מתייב אלא דרך פניו דליכא הכל אי נמי צבור שרחה יותר על עומקה דליכא הכל כדאמרינן (לקמן נא) וחדל נקט : **רשמואל** אגובה נמי מתייב . ע"כ בנחבט גובה ונחבט בקרקע דאי בנחבט גובה מודה רב דחייב כמו בנחבט וסבינו ומשאו דאמר (לעיל 97 גי) אי דאפקריה בין לרב בין לשמואל הייט צור והייט משום דחבטה ידידיה הוא וקשה דבנחבט גובה יונחבט בקרקע מודה שמואל דפטור דקרקע עולם היקטו כדמוכח לקמן (97 גי) אמר שמואל היכי דמי לאחוריו דפטור כגון שנחבט בצבור ונפל אחורי הצור וי"ל כגודעבד גובה ה' טפחים וסביב הגובה חפר בעומק ה' טפחים ונתקל בגובה ונחבט בעומק צור א"ל דוקא ההם גבי נפל מקול הכרייה פטר שמואל שקול הכרייה גרס לו לפול וחבטה נמי לא גרס לו משעו שנחבט בקרקע שזמן לצור ואין להקשות לתייבט בעל הצור התייבט עשה שני התקלה וכל נמי ליחייב דהא מוקי לה כדבי נתן דכי ליכא לאישתמומי מהאי משתלם מהאי י"ל דקבצר שמואל שאין לחייב בעל הצור לעולם אפי' לרבי נתן אלא כשעשה כל התקלה או יתחייב בעל הצור כשנחבט ואפי' נחבט בקרקע עולם או כשעשה היזק אפי' שלא עשה התקלה אבל בחצי התקלה לא יתחייב צור כשנחבט בקרקע עולם ולפי זה אחי ספיר הא דמשמע לקמן (טס) נחבט בצבן ונפל לצור דמתייב בעל הצבן אפי' דהאי צור לאו חיוב כרייה : **תני** והדר מפרש . פי' תני והדר מפרש מהיכא נפקא לן : **אם** שסכה מעט לעט ושחטה כשירה . בפרק אלו טריפות (חולין נא) וסע אומר עמדה אין לריכה מעט לעט בדיקה ודאי צעי הלכה אפילו בדיקה לא צעי אבל כשסכה מעט לעט אין להוכיח משא אי צעי בדיקה אי לא ומתוך ה"ג משמע דצעי בדיקה שפירש אגן לא בקיאינן בבדיקה ולדידן צעי י"ב חדש : אמרי

שקיל מריה דהאי תורא קבא דקמתא ואול תנא בי מדרשא - האם שהתה מעט לעת בשירה לא אפסדיה - לתורא דשעה כמה קבי , אלמא קסבר ר"ג יש חבטה בפתחת מעשרה איתביא רבא לרב נחמן * והיו פחותין מעשרה טפחים ונפל לתוכו שור או חמור ומת פתוח מאי מעמא לאו משום דלית ביה חבטה ? לא

לא